

Postanowienie z dnia 27 października 2005 r.

III SO 20/05

Niedopuszczalne jest zażalenie na postanowienie odrzucające zażalenie na postanowienie odrzucające skargę na przewlekłość postępowania.

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Beata Gudowska, Andrzej Wasilewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 października 2005 r. skargi Katarzyny S. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Warszawie [...], na skutek zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2005 r. [...]

o d r z u c i ł zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny w Warszawie, w sprawie ze skargi Katarzyny S. na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, postanowieniem z dnia 8 czerwca 2005 r. [...] odrzucił jej zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 6 kwietnia 2005 r. [...], na mocy którego odrzucono jej skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

W ocenie Sądu Apelacyjnego ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 79, poz. 1843) nie przewiduje środka odwoławczego od orzeczenia sądu właściwego do rozpoznania skargi.

Zażalenie od przedmiotowego postanowienia złożyła skarżąca, domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia i uwzględnienia zażalenia na postanowienie o odrzuceniu skargi oraz wniesionej skargi zgodnie z jej żądaniem, ewentualnie uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania

przez Sąd pierwszej instancji oraz zasądzenia od pozwanej zwrotu kosztów postępowania.

Zdaniem skarżącej postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie jest nieuzasadnione. Zgodnie z językowym brzmieniem przepisu art. 8 ust. 2 wskazanej ustawy w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy stosuje się odpowiednie przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Natomiast wobec braku ustawowej regulacji możliwości zaskarżenia orzeczeń Sądu rozpoznającego skargę, zastosowanie znaleźć powinien art. 394 § 1 k.p.c., który zezwala na zaskarżenie postanowienia kończącego sprawę, wydanego przez Sąd pierwszej instancji do Sądu drugiej instancji. Nie ulega bowiem wątpliwości, że postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 6 kwietnia 2005 r. o odrzuceniu skargi jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu. Wprawdzie *prima facie* można byłoby mieć wątpliwości, czy odrzucenie zażalenia na postanowienie w przedmiocie odrzucenia skargi na rozpoznanie sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki jest dopuszczalne, lecz nie budzi najmniejszych zastrzeżeń, że zarówno ustawa o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, jak i stosowane na podstawie normy odsyłającej art. 8 ust. 2 powołanej ustawy odpowiednie przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują możliwości złożenia zażalenia od postanowienia odrzucającego zażalenie w przedmiocie odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania. W tym świetle brak normy procesowej wyrażającej kompetencję do podjęcia określonej czynności procesowej sprawia, że zażalenie jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

Już na marginesie rozważań należy powtórzyć stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2005 r. (III SO 1/05) oraz postanowieniu z dnia 3 października 2005 r. (III SO 19/05), według których na postanowienie odrzucające skargę o stwierdzenie przewlekłości w postępowaniu cywilnym zażalenie nie przysługuje. Zgodnie z art. 394 § 1 k.p.c. zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego,

których przedmiotem są działania sądu enumeratywnie w przepisie tym wymienione i wśród których nie wymienia się postanowienia w przedmiocie skargi na przewlekłość w postępowaniu. Tymczasem postanowienie w przedmiocie omawianej skargi nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, albowiem postępowanie wszczęte na skutek skargi ma charakter incydentalny w toku procesu cywilnego, którego skarga ta dotyczy. Tym samym art. 8 ust. 2 wskazanej ustawy, odsyłający w sprawach w niej nieuregulowanych do stosowanych odpowiednio przepisów o postępowaniu zażaleniowym, nadaje skardze status zażalenia, zatem zapadłe po jej rozpoznaniu postanowienie nakazuje traktować analogicznie do postanowienia wydanego w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji przez sąd drugiej instancji (choć sąd nadrzędny rozpoznaje sprawę jako pierwszy i jedyny).

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

=====